

Billetskat kontra Bruttoafgift ikke for mig kan være afgørende, og gøres Billets-katten fra dette høje Tings Side til Betingelse for Forslagets Gennemførelse, skal jeg være villig til at forhandle derom. I øvrigt er det en Selvfølge, at jeg stiller mig til Raa-dighed for det Udvalg, der vil blive ned-sat i dette høje Ting til Forhandling om alle de Enkeltheder, der ere fremdragne her. Forudsat at man vil gaa til at gen-nemføre et Forslag, der ved en Beskatning paa Forlystelser i videste Forstand bringer Statskassen en Indtægt, som her fore-slaaet, kunne vi forhandle om Vejene og Midlerne dertil.

Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) udtalte et stærkt Ønske om, at der maatte komme en Revisionsbestem-melse ind i Loven, og jeg kan straks sige, at jeg er beredt til at imødekomme dette Ønske. Naar man behandler et nyt Skatte-lovforslag, det vil sige et Forslag, der søger at udnytte et ikke hidtil kendt Skatte-objekt eller i alt Fald et Skatteobjekt, der ikke hidtil er udnyttet i det Omfang og paa den Maade, finder jeg det overhovedet meget rimeligt, at der vedføjes en Revi-sionsbestemmelse, som giver Lovgivnings-magten Sikkerhed for i Løbet af faa Aar paa ny at komme til at behandle Em-net. Det er langt fra, at Regeringen kan være sikker paa i sit Forslag at have truffet det rette, lige saa lidt som det høje Ting kan være sikker paa at træffe det rette ved de Forslag, som det muligt øns-ker at stille. Vi bevæge os jo her paa et til Dels ukendt Omraade, og vi maa vide, at det er et Eksperiment, hvor man som ved alle Eksperimenter kan være overbevist om, at der vil blive grebet fejl paa dette eller hint Punkt, og man maa naturligtvis ønske at rette sine Fejl saa snart, som det efter Omstændighederne lader sig gøre. Saavel her som overfor de andre nye Skattelove skal jeg derfor gerne være med til at indsætte en Revisionsbestemmelse.

Jeg skal nu vende mig til det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes), der var en absolut principiel Modstander af Forslaget. Det ærede Medlem forudskik-kede en Del Bemærkninger af almindelig finansiel Karakter, som jeg dog ikke skal dvæle meget ved, da vi have været dybt inde paa disse Sager ved andre Lejligheder, men jeg kan ikke lade det staa uimod-sagt, at det ærede Medlem siger, at det er mit Ønske at tilsløre, hvor meget der skal til af nye Skatter, og at det er ren Parti-politik, naar jeg ikke i indeværende Sam-ling har kunnet forelægge en fuldstændig

Skatteplan. Det ærede Medlem har fuld-kommen Uret i disse Paastande. Jeg har saa lidt ønsket at tilsløre, at det er nødvendigt at gaa til nye Indtægter, at jeg Gang paa Gang har fremhævet det i de allerstærkeste Udtryk. Da jeg frem-satte de nye Lovforslag, som sammen med Jernbanetakstlovforslaget ere anslaaede til at ville bringe omtrent 8 Mill. Kr. ind, ud-talte jeg i Ord, der vistnok ikke kunde misforstaas, at dette var kun første Led, at der vilde komme andet efter, og at der til Efteraaret muligvis vilde blive mere end det, der foreslaas her. Jeg har ikke paa nogen Maade søgt at tilsløre, at For-holdet sandsynligvis vilde komme til at ligge saaledes. Hvad partipolitiske For-maal jeg da skulde have med ikke her at fremlægge en fuldstændig Skatteplan, naar jeg ellers mente det forsvarligt at gøre det, indser jeg ikke, og det ærede Medlem forsøgte heller ikke at antyde, hvilke par-tipolitiske Formaal der skulde kunne naas derved. Jeg har angivet Grunden til, at det ikke har været mig muligt at fore-lægge en fuldstændig Skatteplan. Den Grund har man fra flere Sider ikke villet acceptere, man har ikke ment, at den var tilstrækkelig vægtig, men det er ikke desto mindre Grunden, det kan ikke blive anderledes. Grunden er den, at først maa Finanskommissionens Betænkning afven-tes og de Overvejelser, som knytte sig til den med Hensyn til Besparelser, der kunne gennemføres. Jeg er tilbøjelig til at mene, at der kan gennemføres Bespa-relser til et Beløb af op imod 3 Mill. Kr., men vide noget derom kan jeg ikke, før Forslagene foreligge og ere bleve gen-nemarbejdede i Ministerierne. Dernæst hersker der Usikkerhed om, hvorvidt de allerede bestaaende Statsindtægter ville indbringe et lignende Beløb, ca. 3 Mill. Kr., mere eller mindre, og naar der er en usikker Margin paa mindst 5—6 Mill. Kr., er det ikke muligt at fremsætte en fast Finansplan. Det er i hvert Tilfælde ikke muligt at faa den gennemført, thi man faar ikke Lovgivningsmagten til at gaa ind paa de betydelige og trykkende Byr-der, som man kræver den skal gaa ind paa, naar man ikke fuldkommen talmæs-sigt kan godtgøre for den, at det er nød-vendigt at gøre det og gøre det i den Udstrækning. Saa længe der er en Margin paa 5—6 Mill. Kr. at løbe paa, er det ikke muligt at gennemføre en saadan Finansplan. Det ærede Medlem vil maaske sige, at jeg dog kunde have strakt mig noget videre i Aar. Det forbavser